

**Autopakkers – John Laurijsen,
directeur Laurijsen WeegAutomaten
met de Mazda 818 coupé**

‘Het bezit is het einde van het verlangen’

De interesse in techniek vindt bij veel verpakkers zijn weg in de passie voor auto's. In de rubriek Autopakkers vertellen zij over hun voorliefde voor een bepaald merk. Deze keer John Laurijsen, eigenaar van Laurijsen WeegAutomaten, met zijn Mazda 818 coupé.

LWA
Na acht jaar dienstverband bij Technisch Bureau Hinderink als onderhoudsmonteur van wegers begint John Laurijsen in 1989 voor zichzelf met Laurijsen WeegAutomaten (LWA). Het bedrijf verzorgt in eerste instantie alleen de revisie van de lineaire weegsystemen van Atoma. In 1996 ontwikkelt LWA haar eigen lineaire weger, de Newweigh met eigen weegbesturing. In 2006 start LWA met de verkoop van de in Azië geproduceerde Combimat multihead-wegers. LWA heeft naast de verkoop en bouw van wegers ook een eigen revisie- en service-afdeling.

Met 39 auto's, zowel privé als zakelijk, heeft John Laurijsen (50 jr.) een aardige 'track record' op het gebied van auto's. Zijn eerste wagen was een Ford Taunus Bestel uit 1969. Laurijsen had net een opleiding tot automonteur afgerond. In twee jaar tijd versleet hij zo'n tien auto's, waarvan de Mazda 818 coupé (ook wel kleine Mustang genoemd) hem het meest is bij gebleven. 'Ik kocht de Mazda voor mijn diensttijd en heb er 14 maanden probleemloos in rond gereden. Zo'n 40.000 km zonder pech. Ik heb er nog een open dak in gezaagd en een grote sticker van een arend op de motorkap geplakt.' In 2004 zag hij op Markplaats een identieke gele Mazda 818 coupé te koop staan. Laurijsen bedacht zich geen moment. De eigenaar vroeg er 3.200 euro voor. 'Ik wilde er 3.000 euro voor betalen, maar daar ging hij niet mee akkoord. 's-Avonds heb ik er wakker van gelegen. Gelukkig belde hij mij de volgende dag op dat ik hem voor 3.000 euro kon komen ophalen. De hele familie ging mee. Mijn twee dochters begrepen er niets van. Zo'n gewone auto, wat moest hun vader daar nu mee. En eigenlijk doe ik er ook niets mee. De auto staat op bij ons thuis in de schuur op de brug onder een deken. Hij komt eens in de twee jaar uit mijn hobbyhok voor de APK en ik rij er hoogstens 15 km per jaar mee. Maar probeer maar eens een tweede exemplaar te vinden. Dat lukt je niet.'

Servicemonteur

Na zijn diensttijd gaat Laurijsen aan het werk bij Technisch Bureau Hinderink. Op de vraag waarom hij geen automonteur is geworden, antwoordt hij. 'De keuze om je hele leven op 500 m² door te brengen of met een auto door de Benelux te scheuren, was snel gemaakt.'

Als servicemonteur voor weegautomaten werkt hij

acht jaar bij TBH. Na twee Opel Manta's en een Opel City krijgt hij een auto van de zaak. 'Toen begon de ellende. Ik had geen keus en kreeg een Volkswagen Jetta. In 1986 kocht ik zelf mijn eerste nieuwe auto, een rode Volkswagen Golf GTD en ging de kilometers declareren.'

In 1989 begint de in Dongensevaart opgegroeide John Laurijsen zijn eigen bedrijf voor de verkoop en revisie van Atoma lineaire weegautomaten. Hij koopt gelijk een rode Mercedes 190. 'Achteraf misschien niet een verstandige keuze. Als 27-jarige jongen rondrijden in voor die tijd dure en patserige auto. Maar ik kocht de auto geheel van eigen geld. Ik werkte toen 80 uur per week. Met een uurloon van 60 gulden per uur, verdiende ik veel geld, zo simpel was dat.'

Technische gegevens

Fabrikant: Mazda
Model: 818 Coupé
Bouwjaar: 1976
Productie: 625.439 geproduceerd
Motor: 4 cilinder
Inhoud: 1.300 cc
Max. verm.: 87 PK
lxbxh: 3970 x 1595 x 1355 mm
Wielbasis: 2310mm
Gewicht: 820 kg
Topsnelheid: 135 km/u
0-100 km: sec geen idee
Waarde: wat de gek er voor geeft, (ik heb er € 3.000,00 voor betaald)
nieuwprijs in 1976 € 4739,-
Site www.mazda818.nl

Delorean

Tussen de diverse Porsche's, Mercedesen en enkele andere leuke auto's die Laurijsen heeft gehad, vallen twee auto's in het bijzonder op: een Delorean en een Lotus Esprit Turbo. De Delorean, een rvs auto en bekend van de film Back To The Future, was rood gespoten. Laurijsen wilde hem helemaal origineel hebben en besloot de lak te verwijderen. Een flink geplamuurde motorkap verklaarde de rode verflaag. 'Die was niet meer te redden en moest worden vervangen. Na twee jaar was de auto gerestaureerd en verkocht ik hem aan een Ier. Waarom? Tja, de uitdaging was weg en je kunt je ei niet meer kwijt in dat ding. Het is af. Hoe zegt men dat ook alweer zo mooi. "Het bezit is het einde van het verlangen".'

James Bond

De Lotus Esprit Turbo was een exacte kopie van de Lotus uit de James Bond film The Spy Who Loved Me. Laurijsen kocht hem van de oom van Marcel Wetemans, eigenaar van VH Verpakkingsmachines. Deze 'hobby auto', zoals hij de auto's noemt in zijn overzichtslijstje 'Mijn Auto's', verkocht hij aan een James Bond-verzamelaar. 'De koper van rond de 45 jaar kwam aanrijden met zijn vrouw. Zag de auto en zei "verkocht". Ik moest hem echter wel thuis voor de deur afzetten, want hij had geen rijbewijs. Zijn hele huis stond vol met James Bond spullen, alleen een echte James Bond-auto ontbrak nog aan zijn verzameling.'

Vitrine

In zijn kantoor in Dongen heeft Laurijsen een grote vitrinekast staan vol met schaalmodellen. De kast leidt vaak tot een gesprek als hij bezoek heeft. 'Het breekt het ijs. Men kijkt altijd even naar de vitrine en soms herkennen mensen dan auto's die ze zelf ook hebben gehad.'

Momenteel rijdt Laurijsen zakelijk een zwarte Porsche Cayenne (30.000 km) en als hobby heeft hij een Porsche 997. In zijn ogen niet heel bijzondere auto's, net als Lotus en de Delorean. 'Als je wilt en je hebt het geld, heb je morgen twee Delorean's. Maar een gele Mazda 818 Coupé vind je niet zo snel. Dat maakt hem zo bijzonder voor mij.'

Harry van Deursen

www.lwa.nl